

۱۰۰ کتاب خوب برای همه کودکان و نوجوانان ایران

کتاب ۵ دوستان من

ناشر: انتشارات حکیم فردوسی، تهران
چاپ یکم / ۱۳۹۵، ۲۰۰۰ جلد، مصور
تألیف: گرافیک، صفحه‌آرایی، و چاپ:
انتشارات حکیم فردوسی
دبیرانتر: عارفه بامدی

کلیه حقوق چاپ و نشر انحصاراً برای انتشارات حکیم فردوسی محفوظ است. هرگونه اقتباس و ترجمه از تمام یا بخشی از این کتاب، به صورت بازسازی، ذخیره‌سازی در سیستم‌های رایانه‌ای، یا انتقال به هر شکل و به هر صورت دیگر، اعم از الکترونیکی، مکانیکی، تصویربرداری، و ضبط و غیره، بدون اجازه قبلی و کتبی انتشارات حکیم فردوسی ممنوع است.
نشانی: تهران، ولنجک، خ گلستان یکم، پلاک ۱۰، واحد ۸ (کد پستی ۱۹۸۴۷۱۴۶۵۸)
تلفن: ۰۲۱-۲۲۴۰۹۵۲۰

Website: www.hakimferdowsi.com
Email: info@hakimferdowsi.com

عنوان:
۱۰۰ کتاب خوب، برای همه کودکان و نوجوانان ایران.
کتاب ۵:
دوستان من
پدیدآورنده: حسین لطف‌آبادی
زبان نوشتاری: فارسی و انگلیسی
نوع کتاب (ژانر): ادبیات روان‌شناختی و آموزشی و
پرورشی کودکان و نوجوانان
موضوع کتاب (سوره): آموزش دوستی و دوستیابی
بر اساس دانش روان‌شناسی تربیتی برای کودکان و
نوجوانان
گروه سنی: کودکان دبستانی و نوجوانان دبیرستانی
الف - لطف‌آبادی، حسین
فهرست‌نویسی بر اساس اطلاعات فیپا
رده‌بندی دیوئی: ۱۷۷/۶۲
شابک (ISBN): ۹۷۸-۶۰۰-۷۹۸۹-۰۴-۳
کتاب‌شناسی ملی ایران: ۳۸۹۵۲۲۶
تاریخ صدور مجوز وزارت فرهنگ و ارشاد: ۹۴/۶/۱۵

راهنمای خواندن کتاب دوستان من

دوستی یک منبع مهم حمایت عاطفی و اعتباریابی و اطمینان خاطر است که ریشه در امنیت پایه‌ای کودک و چگونگی دلبستگی و مهرورزی خانواده با وی دارد. رابطه دوستانه کودک با سایر کودکان زمینه‌ساز بی‌همتای رشد اجتماعی و شناختی و عاطفی اوست. در این روابط دوستانه است که مفهوم برابری و رابطه متقابل و همکاری و همدلی بین کودکان برقرار می‌شود و شکل‌گیری استدلال مبتنی بر حقوق برابر انسانی بین آنان را تسهیل می‌کند.

روابط دوستانه کودکان با یکدیگر از حدود سن ۲ سالگی به تدریج پیدا می‌شود و در سن ۶ تا ۸ سالگی به نایب‌دلی دوستی به خود می‌گیرد و علاقه دوجانبه و صمیمیت و وفاداری به یکدیگر را به سال می‌آورد. دوستی کودکان با یکدیگر: (۱) شادی‌بخش است؛ (۲) آنان را در احساسات و عزت‌طف یکدیگر شریک می‌سازد؛ (۳) باعث یادگیری مهارت‌های جدید می‌شود؛ (۴) درک متقابل و حمایت متقابل را به همراه می‌آورد؛ (۵) احساس نیاز به دیگران و سودمند بودن با دیگران را به کودک می‌آموزد؛ و (۶) در جریان دوستی است که کودک همان‌گونه خود را می‌نماید که واقعاً هست.

در سن مدرسه که کودکان، بر حسب آنکه پسر یا دختر باشند، آگاهی بیشتری از تجربه‌های اجتماعی خاص خود به دست می‌آورند. هر یک از آنان با کسانی دوست می‌شوند که علاقه‌های مشابه داشته باشند و از فعالیت‌های همانند آنان لذت ببرند. دوستان، بر رفتار یکدیگر تأثیر می‌گذارند و کودکانی که مشکلات رفتاری دارند رفتارهای نادرست را در دوستان خود برمی‌انگیزند. پدر و مادرها، پسران، مربیان، معلمان، و کارکنان مدارس نقش مهمی در کمک کردن به رشد دوست‌یابی در کودکان دارند. آنان باید فرصت‌های کافی برای بازی کودکان با یکدیگر فراهم کنند؛ مهارت‌های اجتماعی مثبت را به کودکان بیاموزند؛ نقش دوستانه و هدایت‌کننده‌ای ایفا نمایند؛ و در حل اختلافات کودکان به آنان کمک کنند.

دوست شدن و دوست داشتن و دوست داشته شدن، موضوع سهیم شدن با دیگران در زندگی است. دوستی یک بده بستان دو طرفه است. در این بده بستان انسانی است که کودک می‌آموزد برای آنکه دوستی داشته باشد خود او باید دوست دیگران باشد. او به تدریج می‌آموزد که قاعده طلایی در دوستی این است که با دیگران همان‌گونه

رفتار کند که می‌خواهد آنان با او رفتار کنند.

هدف‌های یادگیری از این کتاب برای کودک:

- (۱) شناختن دوستان همکلاسی و اسامی و ویژگی‌های آنان؛ (۲) آشنا شدن با اهمیت دوستی و داشتن دوستان خوب؛ (۳) بهبودبخشیدن به مهارت‌های ارتباطی و زبانی کودک؛ (۴) شناختن معنای دوستی و دوستان خوب و دوستانی که خوب نیستند؛ و (۵) تشویق کودک به همدلی و همکاری و مشارکت و کمک به دیگران.

چگونگی کار با کودک در استفاده از این کتاب

پس از بیان مفاهیم اولیه دوستی و دوستیابی و اهمیت دوستان در زندگی و ارائه تصاویر مناسب در هر مورد، روی دو صفحه کاغذ، بچه‌هایی را که رفتار خوب دارند در صفحه سمت راست و بچه‌هایی را که رفتار خوب ندارند در صفحه مقابل ترسیم می‌کنیم و مفهوم دوستی و شرایط و ویژگی‌های آن را توضیح می‌دهیم. همچنین، می‌توانید از کودک درخواست کنید که تصویر خود و دوستانش را در حال بازی کردن بکشد و در مورد آنان صحبت کند.

باید به کودک کمک کنید تا سلام و خداحافظی کردن، درود و بدرود گفتن، همکاری و همدلی کردن با سایر کودکان، تشکر کردن و عذرخواهی کردن، نوبت گرفتن و رعایت نوبت کردن، و شریک شدن با کودکان دیگر در استفاده از اسباب‌بازی‌ها و وسایل را یاد بگیرد.

سنجش یادگیری کودک در مورد دوستان:

- (۱) آیا کودک می‌تواند نام و مشخصات دوستان همکلاسی خود را بگوید؟ (۲) آیا کودک می‌تواند ویژگی‌های دوستان خوب را بیان کند؟ (۳) آیا کودک می‌تواند ویژگی‌های کودکانی را که دوستان خوبی نیستند بیان کند؟ (۴) تا چه اندازه کودک می‌تواند دوست خوبی برای کودکان دیگر باشد و در این مورد چگونه باید با آنان رفتار کند؟ (۵) تا چه اندازه کودک می‌تواند با دوستان خود بازی و همدلی و همکاری کند؟ (۶) مهارت‌های اجتماعی کودک در ارتباط با دوستان خود تا چه اندازه است؟ (۷) مهارت‌های زبانی کودک در ارتباط با سایر کودکان تا چه اندازه است؟ (۸) تا چه اندازه کودک می‌تواند با دوستان خود به نوبت کتاب بخواند و از این کار لذت ببرد؟ (۹) تا چه اندازه کودک می‌تواند آنچه را خوانده یا اتفاقاتی را که برایش افتاده است به دوستان خود توضیح دهد؟ (۱۰) میزان رعایت احترام و ادب کودک با سایر کودکان تا چه اندازه است؟ و (۱۱) تا چه اندازه کودک می‌تواند با آرامش و دوستانه با کودکان دیگر بازی کند؟